

ЗАРУБА Ігор Іванович (06. 03. 1921, Київ — 03. 04. 2017, там само) — фахівець у галузі технології та машин зварювального виробництва. Доктор технічних наук (1977), професор (1993). Державна премія СРСР у галузі н. і т. (1991). Закін. Київ. політех. інститут (1945). Від 1946 — в Інституті електрозварювання НАНУ (Київ): 1954–62 — вчений секр., 1962–87 — завідувач відділу джерел живлення, від 1987 — провідний науковий спів-

робітник Осн. наук. інтереси пов'язані з вивченням електрофіз. особливостей процесу зварювання плавким електродом. Розробив теор. основи процесу механіз. зварювання з короткими замиканнями дугового проміжку. Один з винахідників напівавтомат. зварювання тонким дротом (0,5–2 мм) у вуглекислому газі. Брав участь у створенні нових джерел живлення для дугового зварювання.

Основні праці

Полуавтоматическая сварка тонкой стали // АС. 1957. № 3; Зварювання в середовищі вуглекислого газу. К., 1959 (співавтор); Электрический взрыв как причина разбрызгивания металлов // АС. 1970. № 3; Будова та експлуатація устаткування для зварювання плавленням. К., 1998 (співавтор); Сварочные источники питания с импульсной стабилизацией дуги. К., 2008.

Рекомендована література

1. И. И. Зарубе — 95 // Автоматическая сварка. 2016. № 3;
2. Памяти И. И. Зарубы // Там само. 2017. № 4.

О. М. Корнієнко

Бібліографічний опис:

Заруба Ігор Іванович / О. М. Корнієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15583>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).